

● למי שהחליט לשרר, כסרט השבוע, את הסרט הישראלי נועה בת 17. למאות אלפים, שלא ראו את הסרט כאשר הוצג בתיאטרון הקולנוע לפני כמה שנים, היתה זאת התגלית: יצירה ישראלית אותנטית, רגישה ויפהפיה, ובה מישחק מצויין של כל השחקנים והחייאה כמעט מדויקת של תקופה כאובה ולבטיחה התנגדות של דור.

● למי שהחליט לפטם את הציבור הישראלי

סליחה,

טעות

במיספר!

עורכייהרין אברהם בדרוגו ושימון פרנק נדהמו ביום החמישי מן חורם הבלתי פוסק של טלפונים, שהגיע למישרם בירושלים, לתומם ולשימתם קיוו שמדובר במיספר בלתינודלה של לקוחות חדשים, המבקשים את שירותיהם, ועיניהם נוצצו. אך תוך זמן קצר התנפצו תיקוניהם אל מול המציאות התיקשורתית העגומה: רובם המכריע של הפונים, שהגיעו משעות הבוקר המוקדמות אל הטלפון שלהם, ביקשו לעזור לאב עיוור ולבנו הרואה, אחרי שהתאוששו מן התדהמה, הבינו שני עורכייהרין את גודל הטעות הנוראה.

ביום הרביעי בערב, בתוכנית הטלוויזיה בן-הכיסאות, ראיין עמוס ארבל כחור עיוור, המגדל לכך את בנו, במהלך הראיון פנה העיוור אל המאזינים בבקשה לעזרה. הוא ביקש מתנדב, או מתנדבת, שיבוא ויעזור לבנו בכל הדברים שבהם מוגבל האב בגלל עיניו הסומות.

על המירקע הופיע בגדול מיספר הטלפון 222732, כשארבל חזר כמה עמים על המיספר המודפס ומודיע לצופים שזה מיספר הטלפון אליו אפשר לפנות ולהציע עזרה לבחור העיוור ולבנו.

מיספר הטלפון שהופיע על המירקע היה מיספר הטלפון של מישר עורכייהרין בירושלים, ואכן, למחרת, נדהמו השניים לגלות את מידת היענותם של הצופים.

ביום השישי, כשחזרם הפונים אל קטן, אלא גדל, הצליח בדרוגו לנצל דקה פנויה במבול והתקשר ליאיר אלוני, המנהל החדש של הטלוויזיה, אלוני הבין לצרתו והבטיח לו לטפל בעניין עוד באותו היום. בשיחת טלפון נוספת בין השניים סיפר אלוני לדרוגו שהוא מחפש את עמוס ארבל, מגיש בן-הכיסאות, כדי שיהי דאג לתקון מהיר של המעוות.

בתיאורים אינסופיים של ספורט-השלג, נראה כי הוחלט למקם את ישראל סופית בין אוסטריה ושווייץ. תוך חודש הציעה הטלוויזיה הישראלית (א) סרט תיעודי ארוך ומשעמם מאין כמוהו, חסר כל עניין ועלילה, על מיבצע-סקי כלשהו של קבוצה בריטית, שלא היה אלא סרט-תעמולה בריטי שיגרתי, (ב) סרט תיעודי ארוך של קלוד ללוש על אולימפיאדת-חורף, שאומנם היה מעשידיאמנות, אך שתוכנו היה חסר כל עניין ל-99% מצופי הטלוויזיה, (ג) רחחות שוטפים תכופים על תחרויות-סקי במהירות מבט ויומן הספורט.

מאחרי המירקע

היה או לא היה?

מעידה וטעות של אבי ברזילי, כתב הטל-וויזיה בתל-אביב, ושל מיכאל קרפיין, עורך מבט, גרמה לאנשי הליכוד לצאת מעורם ול-סיקור הכחשות והתנצלויות בטלוויזיה, ברדיו ובתחנות הכתובה, בעיקבות המעידה כאילו צחקו כל הסקופים של אבי ברזילי בנושא פרשת-הקרקעות, ורכים שכחו כי הוא היה

הראשון שפירסם את רוב העובדות החשובות בעניין זה.

שכחו כי היה זה הוא שבישר בפעם הראשונה כי במישטרה התקבלה החלטה עקרונית לחקור את סגן-השר מיכאל דקל, שהוא היה הראשון שסיפר לאומה כי המישטרה חוקרת בעניין 60 אלף דולר שתרם אחמד עורה, סוחר הקרקעות, לליכוד, והוא היה הראשון שדיווח כי חוקרי המישטרה ערכו פשיטה על משרדיה-ליכוד בתל-אביב. הסקופים של ברזילי זכו בכותרות ראשיות בעיתונים היומיים.

השבוע היתה מעידה: לברזילי נודע ממקורות מוסמכים, בבוקר היום הרביעי, כי מיכאל דקל, סגן-השר, יוזמן לחקירה במישטרה ביום השני, ברזילי הכין את כתבתו לאותו הערב ביחד עם מיכאל קרפיין, עורך מבט. מסיבות בלתי-ברורות לא התקשרו השניים כדי לקבל את תגובתו של דקל ליריעה. איתרע המיקרה והיריעה שודרה במבט. עוד לפני שרקל עצמו קיבל הומנה רישמית לחקירה במישטרה.

כששמע דקל את היריעה נרעש ומיהר להתקשר עם מפכ"ל-המישטרה, למפכ"ל היו שתי אפשרויות: לאשר את היריעה, ואז היה צריך להסביר לדקל ולאומה כולה איך יתכן שהיריעה דלפה לטלוויזיה לפני שרקל עצמו קיבל הומנה לחקירה, או, האפשרות השניה — להכחיש את כל הסיפור. המפכ"ל בחר באפשרות השניה, ובכך העמיד את הטלוויזיה במצב לא-נוח.

כתב ברזילי

שתי האפשרויות של המפכ"ל

מכיוון שנעשתה טעות, וכתב הטלוויזיה לא התקשר, לפי הכללים, כדי לקבל את תגובתו של דקל, הוא נאלץ להתנצל על-כך למחרת היום. הכתב ברזילי ועורך מבט עומדים על מהימנותה של היריעה.

ממקורות מישרתיים היה ברור שרקל צריך היה להיחקר לפני היום השלישי בבוקר, היום שבו אמורה היתה להסתיים תקופת-מעצרו של אבי צור, וחוקריו היו אמורים להביא אותו לבית-המישפט לשם הארכת מעצרו, או לשיחרורו בערבות, וכי חקירתו של דקל דרשה כדי להחליט לגבי השלב הבא של החקירה בפרשה. רקל אכן נחקר ביום הראשון בבוקר.

הדחה שקטה

ביום הראשון שעבר, בשקט-בשקט, בלי לעורר הדים, הודיעו מנהל מחלקת-החדשות ועורך מבט להגן עזרן כי במיסגרת נשאים במחלקה הוא יפסיק להיות עורך מהדורת הלילה, החל ב-1 בחודש הבא.

במיסגרת פירוק-המערכות שחל בטלוויזיה, בגלל סיפור המנהל שלא נבחר במשך שנה, והתפלשות עובדי-הטלוויזיה בעפר לרגליהם של הפוליטיקאים, הורבקו תוויות פוליטיות כמעט לכל בעלי-תפקיד בטלוויזיה, ובמיוחד במחלקת החדשות. כך קיבל עזרן את תזוית הליכודניק.

עזרן עזר את מהדורת-הלילה מזה שנה וחצי. הוא התחיל כעורך החלק החדשותי של התוכנית המוצלחת כותרת לילה, פרי יוזמתו, עריכתו והגשתו של דן רביב. כשהתוכנית המצויינת ירדה מן המירקע, מסיבות בלתי-מוכנות, נשאר עזרן במהדורת-החדשות הקצרה כעורך ומגיש. במשך חודשים רבים היה נוסע לילה-לילה לירושלים ובחזרה לביתו בתל-אביב, עד ש-החליטו הממונים כי הוא יהיה העורך הקבוע של

„שקו לי כולכם בתחת!“

המאבק שהתנהל מאחורי הקלעים על דקות-צילום בערב הטלתרום בין שולמית שמיר, יו"ר המועצה למען הזקן, ובאישיה לובלסקי, מזכ"ל נעמ"ת, שכר את כל השיאים האפשריים.

שמיר, אשתו של ממלא מקום ראשי הממשלה, נאלצה לפני כמה שבועות לבקש את עזרתה של לובלסקי באירגון המיבצע. כן הסכימה הפשוטה שלרשותה לא עמד כוח האדם הדרוש כדי לבצע פרויקט כליכך גדול, ואילו מאחורי לובלסקי עומד אירגון נעמ"ת שהוא גדול ומשומן היטב (העולם הזה 27.11.85). לובלסקי וחברותיה הסכימו, אך הסכמה זו גררה אחריה סיבסוכים קטנים בין השתיים, כששמיר עושה כל מאמץ לצמצם את פירסום העובדה שלובלסקי ונעמ"ת משתתפים במיבצע.

עד ערב הטלתרום עצמו לא ידעה לובלסקי ששמיר עומדת לנאום מעל בימת תיאטרון ירושלים לענין כל הצופים בבית. לכן, כשהגיעו למזכ"ל נעמ"ת להיות אורחת במכירה הפומבית במלון מיגדל-דניאל, הסכימה, וכך ויתרה על נוכחותה בנקודת-השידור המרכזית בירושלים. כששמעה שמיר שלובלסקי נמצאת במיגדל-דניאל, מיהרה לעזוב את תיאטרון ירושלים זמן קצר אחרי נאום-הפתחה שלה. והגיעה גם היא למלון בהרצליה, קצת אחרי השעה 9 בערב.

המהדורה, עזרן נענה לתפקיד ובמיסגרת זו מכר את דירתו בתל-אביב, קנה דירה בירושלים ועבר אליה ביחד עם אשתו ולדיו.

לפני כמה חודשים היתה מריבה אלימה בינו לבין מיכאל דרוזן, עורך חדשות-החוק, על שיחת-טלפון לחול, ובמהלכה היו חילופי-מהלומות בין השניים. חבריו של עזרן קשרו את התפרצותו במתח שבו היה נתון, משום שחבריו לעבודה הפיצו עליו שמעות שהוא איש-הליכוד, וניסו בכל כוחם להכשיר את שמו.

השבוע נשאו מאמציהם פרי והוא התבקש לעבור מן התפקיד. בינתיים מדברים על עיתונאי

עזרן עזרן

דירה בתל-אביב, דירה בירושלים

מן העיתונות הכתובה שיחליף את עזרן כעורך מהדורת-הלילה. ספק אם מינוי חיצוני כזה יאושר בימים של דיבורים על קיצוצים ופיטורים ב-רשות-השידור.

לשוב לטלוויזיה

אביטל מוסינזון, מי שהיה מנהל תיאטרון-ירושלים במשך כמה שנים ועוז, ואחר-כך היה מנהל אמנותי של פסטיבל ישראל והועזב, ובתקופות שלפני ואחרי ובאמצע היה בטלוויזיה הישראלית בתפקידים שונים, שוקל לשוב לטל-וויזיה אחרי שנותר מחוסר-עבודה. מוסינזון לוטש עיניו לתפקיד מנהל-מחלקת-

אסא יעושא
איך אתה מדבר?

גבי דברה, מארגן המכירה הפומבית, שידע על עבודתה הקשה של לובלסקי. הבטיח שכאשר יעבור השידור אליו, הוא יברך אותה באוזני האומה, כשהבחין שגם שולמית שמיר במקום. היה ברור שיצטרך לברך את שתי הנשים. הברכות נדחו בגלל תקלות טכניות עד אחרי הצות הלילה, והשתיים עמדו לצאת מן האולם.

דברה ניגש לפתח וביקש ללחוץ את ידה של שמיר. היא היתה נועזת ולא נעתה ליד המושטת. דברה התרגז, ואמר לה בנוכחות קהל רב שעמד במקום: „שקו לי בתחת!“ אלי קהל ראשי-עיריית-הרצליה, שהיה עד לי-מיקרה. פנה לדברה ואמר לו: „איך אתה מדבר?“ דברה לא היסס והשיב: „שקו לי כולכם בתחת!“

התוכניות, שממנו התפטר צביקה שפירא לפני חודשים אחרים, ומאז חיכו הכל למנהל החדש שימנה אנשים משלו לתפקידיה-מפתח. מוסינזון נמצא כבר כמה שנים בחופשה-ללא-תשלום מהטלוויזיה, ואירלךך מופיע שמו ברשימת המפוטרים.

מהלך של הרגע האחרון

בשבוע שעבר פורסם במדור זה כאילו חיים יבין עומד לקבל את מינוי מנהל-הטלוויזיה לשנה הקרובה, אך יאיר אלוני התמנה למנהל-בפועל של הטלוויזיה.

הטעות קרתה משום שעד הרגע האחרון היה ברור לכל הנוגעים-דבר כי יבין עומד לקבל את המינוי. כשפנה אורי פורת, מנכ"ל רשות-השידור, לחיים יבין וסיפר לו שהוא עומד לקבל את אישור הוועדה-מנהל למינויו לשנה, התחרט יבין וויתר על המישרה הרמה.

בצעד זריז ובהברקה של רגע החליט פורת למנות את יאיר אלוני, שהיה עד אז עוזרו האישי ומתאם-הפעולות בטלוויזיה, למישרת מנהל-הטלוויזיה למשך שנה. מינויו של אלוני הפתיע את המקורבים והמרוחקים.

מאחורי המיקרופון

שיפר נוסע לאמריקה

השבוע פורסם בעיתונות כאילו שימון (סקופ) „שיפר“, הכתב המדיני הוריו של קול-ישראל, עומד לעבור לצהרון ידיעות אחרונות. אך האמת אחרת לגמרי: שיפר עומד לצאת לווינגטון לקראת הקיץ, כדי להיות „כתבנו“ בבירה האמריקאית. הוא יחליף את רזי ברקאי, שישוב לארץ.

בזמנו, לפני נסיעתו של ברקאי, התמודד גם שיפר על תפקיד „כתבנו בווינגטון“, אך לא זכה בו. בדעיבר הוא זכה משום שנשאר בארץ — כך הצליח לבנות לעצמו שם מצויין, ואף כתב את הספר כדור-שלג על מילחמת-הלבנון.

כשנפתרה הבעיה מי יחליף את ברקאי, נותרה הבעיה מי יחליף את שיפר ככתב מדיני, ומי יהיה מוכן להיכנס לתוך הנעליים הגדולות שלו.

קול-ישראל בגל"ץ

השבוע נראה עמיקם רוטמן, עובד קול-ישראל, כשהוא מסתובב במיסדרונות תחת-השידור הצבאית ביפו. רוטמן, שכוכבו דרך לאחרונה כאשר הגיש, ביחד עם גבי גזית, את המגזין יש עניין, מצא את עצמו אחרי כמה חודשים מחוסר-עבודה, כשגזית החליט לקחת בחזרה את כל התוכנית לידיו. על רוטמן הוטל למלא את מקומו של מייק הלר, שהיה כתב לענייני-חקלאות ופרש. ברדיו תוהים מה עשה רוטמן בגל"ץ, ואם הוא מחפש שם עבודה.

ענת סרגוטני